

dig, men heller ikke det synes mig nødvendigt, og derfor har jeg ikke kunnet være med til det, netop fordi Regeringen er inde paa denne Betragtning og inde paa at gennemføre den i Praksis. Skal man gaa videre, skal man gaa til at gøre det til Regel at udbyde Arbejdet fagvis, vil det medføre saadanne Ulemper, at jeg tror, man meget hurtigt vil komme til at fortryde, at man gif dertil, for saa vidt man overhovedet ser forstandig og økonomisk paa hele dette Spørgsmaal. Det er i korte Træk de Grunde, der have foranlediget det ærede Medlem fra Aalborg (Bramsen) og mig til at stille os ud fra Flertallet i Udvalget, og jeg skal, som sagt, i alt øvrigt henvise til Betænkningen, som angiver de Grunde, hvorfor vi ikke have kunnet slutte os til Lovforslaget, som det var affattet, og til Dels som Følge deraf heller ikke have kunnet slutte os til den Indstilling, som nu foreligger her. Jeg skal derfor tillade mig at foreslaa, at man stemmer mod denne Indstilling, da jeg ikke ser, at den vil kunne være forsvarlig og heller ikke vil være til tilstrækkelig Nytte.

Formanden (Clausen): Da Ministeren for offentlige Arbejder fremdeles er syg, møder den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet i Sagen i Stedet for ham. Jeg giver Ordet til det højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Bardenfleth): Naar jeg tillader mig at tage Ordet om den foreliggende Sag, sker det med et vist Forbehold, da jeg ikke har haft Lejlighed til at konferere med mine Kolleger, og navnlig ikke med Ministeren for offentlige Arbejder, af hvem jo særlig denne Sag tidligere er behandlet, og hvem den særlig vedkommer. Men i øvrigt angaar det Forhold, der berøres ved den foreslaaede Dagsorden, jo de forskellige Grene under Administrationen, og for saa vidt berører den ogsaa den Administration, der forterer under mig. Jeg skal derfor udtale mig om Dagsordenen, saaledes som jeg ser paa den, idet jeg i øvrigt tror at kunne gaa ud fra, at mit Syn paa den deles af mine Kolleger. For saa vidt Dagsordenen tager Sigte paa alt Statsarbejde, der bortliciteres, forudsætter jeg som givet, at den dog ikke figter paa andet end det Arbejde, der udføres i Marken, altsaa Jordarbejde, Vandbygningarbejde, Husbygningarbejde o. s. v., men selvfølgelig ikke saadant Arbejde, som udbydes i Licitation til Fabrikker. Det er jo selvfølgelig, at Skibsbygning- og Maskin-

arbejder ikke under nogen som helst Omstændighed vilde kunne kontrolleres af Staten i de Retninger, som ere berørte i Dagsordenens forskellige Punkter.

Hvad Dagsordenens første Punkt angaar, da gaar dets første Del jo ud paa at opfordre Regeringen til at drage Omsorg for, at de af Entreprenørerne hussættede Arbejders Tilgodehavende udbetales dem til den ved Kontrakt fastsatte Tid. Efter denne Formulering skulde Regeringen jo paatage sig en Kontrol med, eller om muligt en Garanti for Udbetalingen. Hvis det har været Meningen, er det selvfølgelig ganske umuligt. Men hvis det skal indskrænktes til det Forhold, som allerede den ærede Ordfører berørte, at Regeringen kan gennem det Depositum, der bliver stillet af Entreprenørerne, til en vis Grad varetage Arbejdernes Interesse saaledes, at de ikke gaa glip af i hvert Fald nogen Tids Løn inden for et vist Tidsrum, er det jo, som ogsaa den ærede Ordfører ophøjste, ikke andet end, hvad der allerede oftere har fundet Sted gennem Bestimmelser i de Kontrakter, der navnlig under Ministeriet for offentlige Arbejder ere udfærdigede med Entreprenørerne. Staten kan altsaa efter min Formening paa ingen Maade paatage sig nogen Kontrol med Udbetalingen af Arbejdslønnen til en ganske bestemt Tid. Skulde det gennemføres konsekvent, vilde det jo medføre, at Udbetalingen fandt Sted gennem Statskassen.

Den anden Del af Dagsordenens første Punkt gaar ud paa at opfordre Regeringen til at drage Omsorg for, at Arbejdslønnen ikke trykkes ned under den, der i Praksis paa det foreliggende Omraade ellers maa siges at være hjemlet. Her kan jeg i alt væsentligt henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Listed Amts 3dje Valgfreds (N. Andersen) udtalte, at Regeringen selvfølgelig ikke kan paatage sig at stonne over, hvilken Arbejdsløn der er hjemlet i Praksis. Dette vil allerede være vanskeligt, hvis man ved Arbejdsløn forstaa Dagløn, men aldeles urimeligt, hvis man derunder ogsaa vil indbefatte Affordpriserne. Et Arbejde, der udbydes i Entrepris, vil jo kunne strække sig over et længere Tidsrum, og i Løbet af dette Tidsrum vil den almindelige Dagløn og den almindelige Affordpris kunne undergaa adskillige Forandringer, og ingen vil kunne forlange, saaledes som Arbejdsforholdene ere ordnede nu, at Regeringen skal paatage sig at følge med i de forskellige Forandringer. Det ærede Ordfører henviste til, at i det Reglement, der findes trykt som Bilag til Regeringens Forslag, som det er forelagt i denne Samling, om Bestyrelsen